

Bemærkninger til lovforslaget

Forslaget går ud på over årene 1982–1984 at afvikle fradragsretten for ejendomsskat af ejerboliger og private byggegrunde.

Efter de gældende regler kan ejere af fast ejendom ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst fradrage beløb, som i løbet af indkomståret er anvendt til betaling af ejendomsskatter. Dette gælder, uanset om ejendommen benyttes til bolig for ejeren eller til erhvervsmæssige formål.

Ved lov nr. 452 af 8. december 1967 ophævedes retten til at fratække betalte personlige skatter ved indkomstopgørelsen med virkning fra og med skatteåret 1968–69. Nærværende lovforslag tilsigter som nævnt at ophæve fradragsretten for de ejendomsskatter, som vedrører ejerboliger og private byggegrunde. Sådanne ejendomsskatter har karakter af private udgifter, som principielt er indkomstopgørelsen uvedkommende på samme måde som personlige skatter.

Ejendomsbeskatningen omfatter grundskyld til primærkommuner og amtskommuner. Grundskyld opkræves af grundværdien efter eventuelt fradrag for forbedringer i grundværdien. Endvidere opkræves af visse ejendomme ejendomsskyld til staten og kommunerne af fikserede værdier eller beløb, der tager udgangspunkt i tidligere offentlige vurderinger. Den fikserede ejendomsskyld er under afvikling og opkræves ikke af nyere ejendomme. Endelig opkræves for visse erhvervsjendomme dækningsafgift, normalt af forskelsværdien (forskellen mellem ejendomsværdi og grundværdi).

Den foreslåede afvikling af fradragsretten for ejendomsskatter omfatter grundskyld og fikseret ejendomsskyld, hvorimod den omtalte dækningsafgift ikke omfattes, idet den principielt kun påhviler ejendomme for så vidt de anvendes erhvervsmæssigt.

Det foreslås, at afviklingen af fradragsretten skal omfatte ejendomsskat af de ejerboliger, hvoraf lejeværdien beregnes efter procentreglerne i ligningsloven, dvs. én- og tofamilieshuse, sommerhuse, ejerlejligheder til beboelse, stuehuse til landbrug m. v. og de såkaldte blandede ejendomme, dvs. ejendomme der både bebos af ejeren og an-

vendes erhvervsmæssigt, og som højst rummer to selvstændige lejligheder.

For øvrige ejendomme bibeholdes retten til at fradrage ejendomsskatter ved indkomstopgørelsen, idet skatterne for disse ejendomme har karakter af egentlige erhvervsmæssige driftsudgifter. Dette gælder også ejerens bolig i en egentlig udlejningsejendom med tre eller flere selvstændige lejligheder.

For de såkaldt blandede ejendomme vil der fortsat være fradragsret for den del af ejendomsskatterne, som kan henføres til ejendommens anvendelse til erhverv.

Afviklingen af fradragsretten foreslås gennemført over årene 1982–85, således at der for årene 1982–84 kan fradrages henholdsvis 75 pct., 50 pct. og 25 pct. af den del af ejendomsskatterne, som vedrører ejerboligen. Afskaffelsen af fradragsretten for ejendomsskatter af ejerboliger vil indebære en vis forøgelse af boligudgifterne for ejere af sådanne ejendomme. Samtidig foreslås den amtskommunale grundskyld i årene 1982–85 imidlertid nedsat til henholdsvis 13, 12, 11 og 10 promille, ligesom regeringen henstiller til primærkommunerne at foretage nedsættelser af de kommunale grundskyldspromiller, således at der bliver tale om stort set uændret udskrivning af grundskyld i forhold til 1981.

Lovforslagets regler kan ikke antages at have *nævneværdige administrative konsekvenser* for så vidt angår afskaffelse af fradragsretten for ejendomsskatter af énfamiliehuse, sommerhuse og ejerlejligheder, der udelukkende anvendes til beboelse for ejeren. For ejendomme, der både anvendes erhvervsmæssigt og som bolig for ejeren, vil afviklingen af fradragsretten for ejendomsskatter vedrørende ejerboligen kunne give anledning til et vist merarbejde for de indkomstkattelignende myndigheder. For disse ejendomme må skattemyndighederne tage stilling til en fordeling af ejendomsskatterne på henholdsvis ejerboligen og den erhvervsmæssigt benyttede del. Ved denne fordeling vil man dog have et udgangspunkt i de vurderingsfor-